

Der kunde snarere være en Fare for dem, der se paa Sagen fra et socialdemokratisk Standpunkt, en Fare for Fagforeningerne ved at komme i Forbindelse med Staten. Men vi har set ganske bort derfra, idet vi mene, at, hvad det gælder om, er at afhjælpe den Trang, der i Djeblikket er til Stede, og idet vi føle os forvisse om, at Socialismen og dens Grundsætninger ikke vil tabe i Kraft, selv om man gennem Fagforeningerne kommer i nogen Forbindelse med Statsstyrelsen. Disse Grundsætnings Ud-
vikling herovr ikke paa Agitation, og hvad dermed staar i Forbindelse, men paa Udviklingen af det Samfund, hvori vi leve, og af det Grundlag, hvorpaa Samfundet økonomisk og socialt set er bygget. Jeg ser derfor ingen Fare, men jeg synes, at man fra den anden Side maatte anse det for absolut gavnligt at træde i et vist Forhold til Arbejderne gennem deres betydningsfulde Organisation, som jeg vel tør sige er den største her i Landet, Aqrarforeningen ganske ufortalt, skønt jeg ikke tror, at de 80,000 ere til Stede eller i alt Fald ville være til Stede i Børgden. Jeg ved godt, at Fællesrepræsentationen har 30,000 Medlemmer, men jeg gaar den ikke for nær, naar jeg siger, at den tæller mange med flere Gange. Mange ere Medlemmer af et Lav, en Haandværker- eller en Industriforening, men skulde de enkelte tælles sammen, kunde de ikke naa at blive saa stort et Antal. I vor Forening kan der derimod ikke være Tale om Gengangere. Jeg skal altsaa endnu en Gang anbefale dette Vædringsforslag. Jeg synes ikke, at man løber nogen Risiko ved at vedtage det, og jeg tror, at det vilde være ganske klogt paa denne Maade at lægge sin Interesse for Arbejderne og deres Organisationer for Dagen.

Dinesen: Finansudvalget har rejst Spørgsmaalet om Assurance af Statens Bygninger, og det giver mig Anledning til at gøre en Bemærkning. Jeg erindrer nemlig, at dette samme Spørgsmaal for en Del Aar tilbage blev rejst paa Foranledning af afbøde Folketingsmand Berg. Man gif maaste ikke tilstrækkelig til Bunds i det, det erindrer jeg ikke nu saa nøje, men jeg erindrer, at man den Gang kom til det Resultat, at det bedste var at lade det hele Forhold blive, som det var. Forholdet er jo nemlig dette, at Staten hos de Selfaber, hvor Assurance er tegnet, har en vis Begunstigelse derved, at den er en gammel og stor Assurandør. Den har visse lave Præmier, og det vilde derfor ikke kunne betale sig at hæve disse Assurance, saa vilde Risiko-

aldeles utvivlsomt blive større. Jeg erindrer ogsaa, at man den Gang rejste sig det Spørgsmaal, om det ikke kunde være klogt, at man fra Statens Side benyttede et Beløb, der omtrent svarede til det, der nu anvendes til Forsikring, til Opamlng af en Fond, som Staten kunde have i Behold, hvis der skulde indtræffe Ulykker paa et eller andet Sted. Jeg finder ikke Anledning til at gaa dybere ind paa dette Spørgsmaal, da det ikke foreligger til Afgørelse i dette Djeblik; men da den højtærede Minister udtalte, at han vilde lade det nærmere undersøge og indsamle yderligere Oplysninger, indtil næste Rigsdag kan tage fat paa Sagen igen, har jeg dog ikke villet undlade at henlede Opmærksomheden paa, at dette Spørgsmaal for ikke mange Aar siden har været oppe under Finansudvalgets Forhandlinger.

Ordføreren (C. Hage): Jeg erindrer meget vel, at dette Spørgsmaal ogsaa tidligere har været fremme. Det er for nu at saa Forholdet fuldstændig belyst, at vi have ønsket saa nøje Oplysninger; først naar de foreligge, vil man kunne danne sig en endelig Mening om, hvorvidt det vil være fordelagtigt for Staten selv at lobe Assurance ogsaa for de Ejendomme, som nu ere assurerede. Maatte jeg i Sammenhæng hermed sige til den ærede Minister, at vi gerne vilde have Oplysninger ikke blot om alle Bygninger, som Staten ejer, men ogsaa saa vidt muligt om det løse Inventarium, som der kan være Tale om at assurere, og hvoraf formodentlig allerede en Del er assureret. — I øvrigt er der fremkommet meget lidet, som jeg har Grund til at dvæle ved. Alle Vædringer paa en enkelt nær have jo hele Udvalget samlet sig om, og det er kun Spørgsmaalet om Tilskud til Fagforeningerne, hvorom der har været Dissens. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgtreds har, synes det mig, i mange Henseender paa rigtig Maade gjort de Betragtninger gældende, som kunne fremføres til Gunst for denne Bevilling. Jeg skal tillade mig i Anledning af den Hovedindvending, som blev fremdragen af den ærede Minister, at sige, at jeg ser ikke det væsentlige i dette Forslag deri, om Bevillingen gives netop dette særlig nævnte Udvalg til Forvaltning eller ikke. Hovedsagen for mig er, at den Bevilling, Staten eventuelt vil give som Bidrag til denne Form for Oplysning og Belæring, kommer ogsaa dem til gode, som maa antages at være særlig trængende dertil. Det, som imidlertid synes saare tvivlsomt, er, om hele denne Form for Oplysning er og gen-